

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 15.

Tredie Session.

23de Møde.

Tirsdagen den 11te November.

(Forts.)

Orsted (fortsat): Der er opkøstet Spørgsmaal om, hvorvidt den, der driver Ølbryggeri eller anden Industri paa Landet, er mere eller mindre bebyrdet end den, der driver slikt i Kjøbstæderne. Herom er jo disputeret meget, men det forekommer mig aldeles klart, at Kjøbstadborgerne have større Byrder at bære; jeg vil ikke tale om Consumtionen, som jo nu er bortfalden, men deres Bygninger og Huusleie ere meget kostbarere, deres Følkeløn ligeledes og deres Communeafgifter betydeligere, thi de svare Grundskat af Bygningerne, og er man ikke selv Eier af en Bygning, bliver Leien forholdt med Hensyn til den Afgift, der hviler paa Grunden, og det er en ikke ubetydelig Deel af Byens Afgifter, der lignes paa den. Om de, der befatte sig med at drive Ølbryggeri paa Landet, svare Bygningskat, skulde jeg ansee tvivlsomt. Frdn. af 1 October 1802 § 35 siger, at den, der driver andre Haandværker paa Landet, end efter Loven er tilladt, skal svare Bygningskat af det Locale, der dertil bruges; men foruden at jeg har mange Erfaringer for, at det ikke er blevet skarpt observeret, er det ogsaa tvivlsomt, om man kan henføre dem, der drive Ølbryggeri, til den Klasse, som ikke drive det efter den almindelige Lov, men kun i Kraft af Rescriptet af 28 Juni 1796; det vil altsaa være afhængigt af ulige Fortolkninger og ulige Anvendelse af Forordningen, hvorvidt de svare Bygningskat eller ikke; jeg skulde næsten troe, at de ikke svare den, det skulde da kun være paa ganske enkelte Steder, hvor der drives store Bryggerier. Jeg kan ikke med Hensyn til denne Bestemmelse tilbageholde følgende Bemærkning. Under de Ventilationer, som fandt Sted i An-

ledning af Consumtionens Ophævelse, udtalte Finanzministeren, at der kunde blive Spørgsmaal om at indføre Productionsafgift paa Øl i Lighed med den paa Brænderierne. Nu er det meget langtfra, at jeg troer, at det nogen- sinde kan blive tilraadeligt; men dersom det kunde komme under Spørgsmaal, var det ikke godt ved at oprette for mange Bryggerier paa Landet, at gjøre Bønskelighederne større; thi skulde Bryggerierne, saaledes som det er Tilfældet i andre Stater, organiseres paa en Maade, der ligner Brænderierne, med Hensyn til Afgifterne, vilde jo mange Etablissementer reent maatte ophøre, enten fordi de efter den nye Lov slet ikke vilde være tilladelige, eller fordi det ikke kunde betale sig for dem at brygge Øl under de nu forandrede Bestemmelser. Hvad det, som er Lovens egentlige Kjerne, angaaer, nemlig § 1, kan der vistnok ikke være Tvivl om, at Forbudet mod at brygge Øl i en Omkreds af to Mile fra Kjøbenhavn maa ophøre. Der har allerede forhen været Grund til at ophæve det, og Cancelliet havde for nogle Aar siden gjort et Forslag i den Retning; men Generaltoldkammeret satte sig derimod af Grunde, som man i den daværende Stilling maatte erkende ikke at være ubetydelige, og derfor forblev det endnu ved dette Forbud, hvis Ophævelse er saa meget mere ubetænkelig, som det er clausuleret i Forordningen af 1805, at det skal være „indtil videre“. Der kan heller ikke være nogen Betænkelse ved, hvis det er fornødent, udtrykkeligt at ophæve Forbudet mod at brygge i Byens Forstæder, og heller ikke at fastsætte, at der ved Siden af Borgerklub ikke tillige behøves Concessjoner, uagtet det er en reen Formallighedsag, og som ikke videre kan besvare og endnu mindre medføre Udgifter for Bedkommende. Men det forekommer mig, at det ikke er aldeles passende at sige, at Forordningen